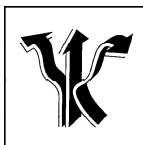

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни
“ІНОЗЕМНА МОВА (ФРАНЦУЗЬКА)”
(для бакалаврів)

МАУП

Київ 2005

Підготовлено старшим викладачем *Т. О. Костюк*

Затверджено на засіданні кафедри іноземних мов
(протокол № 6 від 26.01.05)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Костюк Т. О. Навчальна програма дисципліни “Іноземна мова (французька)” (для бакалаврів). — К.: МАУП, 2005. — 16 с.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, навчально-тематичний план, програмний матеріал до вивчення дисципліни “Іноземна мова (французька)”, питання для самоконтролю, теми контрольних робіт, вказівки до виконання контрольної роботи, завдання для контрольних робіт, а також список рекомендованої літератури.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Процес глобалізації в міждержавних відносинах сприяє популярності вивчення одразу кількох іноземних мов. Це відповідно відобразилося і на процесі викладання іноземних мов.

Навчальну дисципліну “Іноземна мова (французька)” (для бакалаврів) розроблена для студентів немовних спеціальностей, які продовжують вивчати французьку мову як другу іноземну. Цей курс вивчається відповідно до типової програми і методичних рекомендацій.

Мета і завдання курсу — набути навичок правильної вимови, усної та писемної мови, читання як адаптованої, так і нескладної неадаптованої літератури. Не менш важливе активне використання студентами елементів перекладу текстів як французькою, так і українською мовами для контролю за розумінням прочитаного в тексті, а також як можливий спосіб передавання одержаної під час читання інформації.

Одне з основних завдань вивчення цього курсу — опанувати сучасною французькою розмовною мовою, чому підпорядкована вся тематична, лексична та граматична структура курсу. Пріоритетними для вивчення вважаються властиві французькій розмовній мові конструкції та активна лексика уроків. Таким чином, студентам пропонується проводити бесіду на кожному із запропонованих до вивчення лексичних тем. Засвоєння розмовних тем сприятиме поповненню словникового запасу студентів, подальшому розвитку навичок і вмінь роботи над текстами французькою мовою легкої та середньої складності.

Навчальним курсом передбачено вивчення певного граматичного матеріалу, який закріплюється виконанням лексико-граматичних вправ. Найефективнішим видом засвоєння лексичного та граматичного матеріалу кожного уроку є вправи за розмовними моделями та діалоги. Особливу увагу при активізації граматики на цьому етапі вивчення французької мови приділено вправам на правильне вживання артикля, прийменників і прислівників.

До складу лексичних і розмовних вправ входить робота за запропонованими моделями, а також різного роду творчі вправи: на сполучуваність слів, ситуативні, складання діалогів, розповідь за картками, коротке викладення тексту за ключовими словами (переважно дієсловами).

Матеріал, що пропонується, забезпечує мовне відпрацювання деяких загальних і специфічних побутових ситуацій.

У процесі вивчення дисципліни немаловажним моментом є самостійна робота в індивідуальному режимі, що посідає особливе місце в навчальному процесі і має на меті активізацію діяльності студентів. Вона важлива як на етапі засвоєння нового лексичного та граматичного матеріалу, так і для закріплення вивченого.

Для ефективного та швидкого засвоєння активної лексики уроку студентам рекомендується вести тематичний словник як загальноживаної лексики, так і науково-економічних, правових і політичних термінів. Неабиякого значення для опанування нового матеріалу має використання в процесі навчання графічної наочності, технічних засобів навчання тощо.

Предметом навчальної дисципліни є базові знання з фонетики та граматики французької мови.

Лексико-граматичний матеріал підготовлено з урахуванням вимог до студентів освітньо-кваліфікаційного рівня “бакалавр”, які вивчають французьку мову як другу іноземну.

Студенти-бакалаври повинні засвоїти і вміти користуватись лексичним матеріалом обсягом 1200 одиниць і граматичним мінімумом, який наведено в цій програмі і який охоплює основи морфології та синтаксису і дає можливість правильно розуміти зміст оригінальних текстів.

Поточний контроль якості засвоєння матеріалу здійснюється у формі написання самостійних і контрольних робіт, по закінченні кожного семестру проводиться залік, а по закінченні всього курсу навчання — іспит.

МАУП

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
вивчення дисципліни
“ІНОЗЕМНА МОВА (ФРАНЦУЗЬКА)”

№ пор.	Назва розділу і теми
	<i>I. Граматика: морфологія і синтаксис</i> <i>II. Розмовні теми</i>
1	Париж
2	Київ
3	Молодь у Франції
4	Молодь в Україні
5	Спорт
6	Одяг
7	Їжа
8	Свята

ПРОГРАМНИЙ МАТЕРІАЛ
до вивчення дисципліни
“ІНОЗЕМНА МОВА (ФРАНЦУЗЬКА)”

Розділ I. Граматика: морфологія і синтаксис

Морфологія:

1. Вживання артикля з обчислюваними та необчислюваними іменниками.
2. Прикметники-числівники, їх форми та вживання.
3. Дробові числівники.
4. Прислівники часу, місця, кількості та інтенсивності.
5. Займенники: вказівні (*celui, celui-ci, celui-la etc*), присвійні та питальні.
6. Видо-часові форми дієслова:
 - Le Conditionnel — Présent, Passé.
 - Le Subjonctive.
 - L'Impératif.
 - Future Immédiate. Passé Immédiate.

7. Узгодження часів в умовному способі.
8. Активний та пасивний стан.
9. Координативні сполучники (*par consйquant, en revanche etc.*).

Синтаксис:

1. Питальне речення. Види питальних речень.
2. Фразеологічні звороти (*prendre part, tenir compte etc.*).
3. Складнопідрядні та складносурядні речення.
4. Узгодження часів.
5. Інтернаціоналізми.

II. Розмовні теми

Тема 1. Париж

Географічні дані.
Визначні місця.
Естетичні та історичні пам'ятки культури.
Видатні мистецькі та освітні осередки Парижа.
Паризьке таксі.

Література [2–4, 7–9]

Тема 2. Київ

Стародавній Київ.
Церкви та собори міста.
Пам'ятники та визначні місця.
Центр міста.
Громадський транспорт.

Література [2–4, 7–9]

Тема 3. Молодь у Франції

Молодь і система освіти.
Уподобання сучасної молоді.
Програми уряду для молоді.
Вплив Internet на розвиток міжнародного спілкування молоді.

Література [2–4, 7–9]

Тема 4. Молодь в Україні

Освіта.

Соціальні програми розвитку молоді.

Internet та його вплив на всі сфери життя сучасної молоді.

Молодь і спорт в Україні.

Література [2–4, 7–9]

Тема 5. Спорт

Пріоритетні види спорту у Франції.

Найпоширеніші види спорту в Україні.

Спортивні свята та естафети.

Олімпійські Ігри.

Література [2–5, 7–9]

Тема 6. Одяг

Сучасна мода.

Костюм ділової людини.

Чоловічий та жіночий гардероб.

Вибір кольорів і тканин.

Література [2–4, 7–9]

Тема 7. Їжа

Продукти харчування.

Приготування їжі.

Традиційна французька та українська кухні.

Застільний етикет.

Література [2–5, 7–9]

Тема 8. Свята

Національні цивільні та релігійні свята у Франції.

Національні цивільні та релігійні свята в Україні.

Народні звичаї того чи іншого свята.

Родинні свята.

Література [2–5, 7–9]

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. Париж — столиця Франції.
2. Географічні дані Парижа.

3. Визначні місця та історичні пам'ятки культури столиці Франції.
4. Видатні мистецькі та освітні осередки Парижа.
5. Київ — столиця України.
6. Стародавній Київ.
7. Церкви та собори міста Київа.
8. Пам'ятники та визначні місця столиці України.
9. Порівняльна характеристика системи громадського транспорту України та Франції.
10. Молодь і система освіти у Франції.
11. Вплив Internet на розвиток міжнародного спілкування молоді.
12. Молодь в Україні.
13. Програми уряду для молоді в Україні та Франції.
14. Молодь і спорт в Україні та Франції.
15. Спорт.
16. Найпоширеніші види спорту в Україні та Франції.
17. Олімпійські Ігри та їх значення для кожної країни окремо та для людства загалом.
18. Спортивні свята та естафети.
19. Сучасні модні тенденції в одязі. Вибір кольорів і тканин.
20. Костюм ділової людини.
21. Чоловічий та жіночий гардероб.
22. Приготування їжі.
23. Улюблені страви.
24. У ресторані.
25. Традиційна французька кухня.
26. Традиційна українська кухня.
27. Національні цивільні та релігійні свята у Франції.
28. Національні цивільні та релігійні свята в Україні.
29. Народні звичаї з приводу того чи іншого свята.
30. Родинні свята.

ТЕМИ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

1. Вживання артикля з обчислюваними та необчислюваними іменниками.
2. Артиклі. Частковий артикль. Злитний артикль.
3. Прикметники-числівники, їх форми та вживання.

4. Ступені порівняння прикметників.
5. Числівник. Дробові числівники. Написання дат.
6. Прислівники: утворення та місце в реченні.
7. Прислівники часу, місця, кількості та інтенсивності.
8. Особові займенники.
9. Присвійні займенники.
10. Вказівні займенники (*celui, celui-ci, celui-la etc.*).
11. Питальні займенники.
12. Наказовий спосіб
13. Особливості відмінювання дієслів в теперішньому часі умовного способу (*Le Conditionnel Présent*).
14. Особливості відмінювання дієслів в умовному способі (*Le Conditionnel Passé*).
15. Активний та пасивний стан.
16. Питальне речення. Види питальних речень.
17. Фразеологічні звороти (*prendre part, tenir compte etc.*).
18. Складнопідрядні та складносурядні речення.
19. Узгодження часів в умовному способі.
20. Інтернаціоналізми.
21. Координативні сполучники (*par conséquent, en revanche etc.*).

ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Студенти заочної та дистанційної форм навчання згідно з навчальним планом виконують контрольні завдання в окремому зошиті, де зазначаються прізвище, ім'я, по батькові, індекс групи та номер завдання. Обов'язково залишати поля для зауважень і методичних вказівок викладача.

Робота має бути здана у чітко визначений строк і оформлена належним чином.

Підготовка до виконання контрольної роботи передбачає: опрацювання тексту, що включає в себе читання вголос з дотриманням основних правил читання, переклад рідною мовою та заучування незнайомих слів, повне усвідомлення правил словотворення, граматичних правил, правил побудови складних речень у французькій мові.

Для виконання контрольних завдань можна використовувати підручники зі списку рекомендованої літератури.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

ТЕХТЕ № 1

Paris

Paris a grandi au cours des siècles. L'histoire l'a orné de monuments admirables. Tout a commencé dans l'île de la Cité, la partie la plus ancienne de la ville. Les Gaulois avaient construit dans trois îles, qui aujourd'hui n'en forment qu'une, un petit village. La population vivait du fleuve. C'était la cité des pêcheurs et des marins. C'est pourquoi le bateau est resté dans les armes actuelles de la ville. La devise de la ville est écrite en latin: "Fluctuat nec mergitur" ce qui signifie: "Il flotte mais ne sombre pas". La Gaule a été conquise par les Romains et c'est avec Jules César qu'on trouve pour la première fois dans l'histoire la mention de la Cité. Lutecia (Lutèce), c'est le nom que lui donne César en l'an 53 avant notre ère. Il y a à Paris de nombreux vestiges de l'époque gallo-romaine: les arènes et le théâtre datant des IIe-IIIe siècles, les thermes (bains publics). Au Ve siècle les tribus des Francs ont conquis la Gaule. Le nom de Lutèce n'est pas resté à la ville. Elle a pris le nom de Paris, qui lui est venu des pêcheurs — Parisii, habitants de la cité.

La ville s'étend sur les deux rives de la Seine. La navigation sur le fleuve, la situation sur d'importantes voies de communication favorisent le développement de la ville. Au XIIe siècle Paris devient la capitale de la France.

Le Palais de Justice, l'ancienne résidence des gouverneurs romains et des premiers rois de la France occupe une grande partie de l'île. Dès la Révolution de 1789 c'est ici que siège le tribunal de Paris.

Dans cette île se trouve la cathédrale Notre-Dame de Paris, l'un des chefs-d'œuvre de l'art gothique dont la construction a duré du XIIe siècle jusqu'au milieu du XIIIe siècle. Elle n'est pas d'un gothique pur, c'est un édifice de transition du roman au gothique. Cette symphonie de pierre est le personnage principal du roman de V. Hugo *Notre-Dame de Paris*.

À l'autre extrémité de l'île se dresse la Sainte-Chapelle, la plus pure merveille de l'art gothique, un édifice d'une légèreté transparente.

La Seine divise Paris en deux parties: la rive gauche et la rive droite qui sont reliées par de nombreux ponts. Le Pont-Neuf, le plus ancien, a été construit en 1578. Ce nom, vrai alors, est loin de l'être aujourd'hui. Cependant il lui est resté. "Se porter comme le Pont-Neuf" — cela veut dire être en très bonne santé.

TEXTE № 2

La capitale ukrainienne

Suivant une des légendes, la ville de Kiyv a été fondée par trois frères Kiyv, Tchec et Khoriv et leur sœur Lybed. La cité était nommée Kiyv en l'honneur du frère aîné.

L'histoire de la fondation et du développement de Kiyv est étroitement liée au Dnipro, troisième fleuve d'Europe par sa longueur qui reliait la Baltique et la mer Noire. La situation géographique avantageuse de Kiyv a beaucoup contribué au développement rapide de la ville au IX-X^{es} siècles. Au IXe siècle la ville est devenue un important centre commercial, artisanal et politique, puis la capitale de la Russie de Kiyv, premier État centralisé qui a réuni les terres des tribus slaves orientales.

Sous le règne du prince Volodimir (980–1015) et du prince Yaroslav (1018–1054) la Russie de Kiyv a atteint son plein épanouissement.

Le Podol est un des plus vieux quartiers de la ville. Dès sa création, la ville se divisait en deux parties: la Ville haute, située sur les collines avec des châteaux des princes et les coupôles des églises et des monastères, et la Ville basse, peuplée par des gens pauvres, marchands, pêcheurs, artisans. Certains noms des rues nous rappellent son passé: Gontcharna (rue des Potiers), Soliana (rue du Sel), Kojemiatska (rue des Peaussiers); Degtiarna (rue de Goudron), etc. La Ville haute et la Ville basse étaient toujours opposées l'une à l'autre en tant que pôles sociaux. Le Podol des XVIII-XIXes siècles a donné nombre de pages d'histoire à Kiyv, puisqu'il était à cette époque le centre de la vie économique et culturelle.

Afin que la Ville haute et la Ville basse soient moins isolées l'une de l'autre, on a construit en 1905 un funiculaire composé de wagons entièrement métalliques, pouvant transporter chacun 80 passagers. Les KievienS gardent précieusement tout ce qui peut leur rappeler le passé historique de la ville. On a réuni dans les squares certains monuments appartenant à l'ancienne culture slave de l'époque païenne, d'anciennes statues en pierre ainsi que des fragments de chapiteaux en pierre blanche ciselée de la cathédrale Saint-Boris-Saint-Glêbe du XIIe siècle à Tchernygyv.

TEXTE № 3

La mode

a) Le vêtement masculin

Le vêtement masculin de nos jours tend à se simplifier et — sous l'influence des jeunes — à se diversifier: plus grande fantaisie dans les formes, les couleurs, la façon d'assembler les vêtements. À la ville, on ne distingue plus guère les

représentants des diverses “classes” sociales: les hommes portent a peu près tous le complet-veston; les jeunes gens le remplacent souvent par un blouson ou un chandail. Le port du “jean” est largement répandu parmi les jeunes et les moins jeunes. Le Français est généralement très nu. Certaines régions (montagne, Pays basque) ont conservé le bûret. L’élégance masculine est néanmoins fixée chaque saison par les promoteurs de la mode. Elle consiste dans certains détails: coupe du vêtement, couleur des tissus.

b) Le vêtement féminin et la mode

Mais la mode en France est surtout la mode féminine. Elle est définie non seulement par les grands couturiers de réputation mondiale (Dior, Cardin, Chanel, Saint-Laurent, Courrèges, etc.), mais aussi par les grands journaux de mode et par le “goût” de tous ceux qui gravitent autour du monde de la “Haute Couture”. La mode féminine, elle, laisse libre cours — surtout, chez les jeunes — à la plus grande fantaisie; forme des vêtements, couleur, longueur, coiffure, etc. Elle les fixe dans le détail pour chaque occupation et pour chaque moment de la journée: tenue de travail ou de sport, robe d’après-midi, robe du soir.

Au début de chaque saison, la présentation des “collections” de nouveaux modèles par le “mannequins” chez les grands couturiers est un événement du Tout-Paris mondain. A côté de la Haute Couture se sont développés parallèlement un secteur de “prêt-à-porter” et une production de masse, bon marché, la confection industrielle.

c) Comment devient-on styliste de mode

Voilà une question dont la réponse n’est pas facile. Il y a quelque temps encore, pour apprendre, il fallait passer de longues années dans les ateliers des grands maîtres de la mode. Aujourd’hui ce n’est plus nécessaire. Il existe des écoles spécialisées où les Maisons de mode vont chercher leurs stylistes. Les meilleurs ont alors la possibilité d’être choisis avant même de terminer le cours de formation.

Il faut donc un cours sérieux et un peu de talent.

TEXTE № 4

La cuisine française

Si l’on parlait de la cuisine française? Disons d’abord brièvement que vous pouvez faire un repas léger a peu près a toute heure du jour: dans les Drugstores en particulier, vous pouvez vous faire servir n’importe quand une assiette anglaise (viandes froides et jambon), un croque-monsieur (jambon et fromage entre deux tranches de pain de mie, passés au four), toute sorte de sandwiches.

Vous pouvez, si cela vous amuse et si vous n'avez pas le temps de vous arrêter, manger en vous promenant des hot-dogs, des crêpes, des gaufres ou des "frites", il y a quantité de marchands installés à la terrasse des cafés..

Mais pour un repas "sérieux", vous avez les Self-services, les restaurants des Drugstores et... les restaurants tout court!

Evidemment vous ne trouverez pas le caviar ou le foie gras dans tous les restaurants. Mais il y a des plats que vous retrouverez sur presque toutes les cartes (ou "menus"), parce que ce sont des plats typiquement français, venus de leur provinces natales et adoptés par les Parisiens, or "Il n'est bon bec que de Paris"... Le "steack pommes frites" (mais celui-la pourrait bien être anglais?) n'a pas besoin d'être décrit: mais les Parisiens le mangent en général "à point" (un peu saignant au milieu) et souvent "bleu", c'est-à-dire très saisi à l'extérieur et presque cru au milieu.

Le "Pot-au-feu" est du bœuf bouilli servi avec des légumes (poireaux, carottes, navets, choux) qui ont cuit dans son bouillon.

Le "Bœuf bourguignon" est du bœuf coupé en petits morceaux et mijoté dans une sauce épaisse et savoureuse, parfumée au vin rouge, avec des champignons et des petits lardons.

Le "Hachis Parmentier" est une sorte de gâteau de pommes de terre fourré d'une farce de viande.

Le "Haricots de mouton", est du mouton coupé en morceaux, cuit longuement dans une sauce épaisse et parfumée, dans laquelle ont cuit en même temps les haricots blancs.

Si à cette viande de mouton on ajoute du lard et du saucisson à l'ail, et à la sauce de la purée de tomates, cela devient le savoureux "Cassoulet toulousain".

L' "Epaule de mouton farcie" est une épaule de mouton dont on a extrait l'os, qui est remplacé par une farce, et que l'on sert avec des pommes de terre et des navets cuits en même temps dans le jus.

"Blanquette de veau" est du veau en morceaux cuit dans une sauce blanche additionnée de vin blanc avec des champignons et servie avec des pommes de terre à l'eau ou du riz.

Le "Boudin pommes en l'air" est du boudin (sorte de saucisse de sang) grillé servi avec une compote de pommes (fruits) non sucrée, un peu acide.

Les "Quenelles" sont des sortes de boulettes à base de mie de pain, d'œufs et de viande ou de poisson, que l'on sert avec des sauces différentes, c'est un mets très léger et délicat.

Les "Bouchées à la reine" (ou petits "Vol-au-vent") sont constituées par une croûte de pâte feuilletée garnie d'un mélange de ris de veau, quenelles et cervelle dans une béchamel, c'est un plat très apprécié par les "fines geules" (gourmets).

Dans les desserts citons les “Oeufs a la neige” faits de grosses boules de blancs d’oeufs battus tris fermй, pochйs dans le lait et servis avec une crime a la vanille liquide.

Nous ne ferons que citer le “plateau de fromages”, gloire de la gastronomie franzaise. Les “fruits de mer” (huotres, moules, crevettes, oursins, coquilles Saint-Jacques), les escargots et res cuisses de grenouille, il ne tient qu’a vous de les goйter... cela ne s’explique pas.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Попова И., Козакова Ж., Ковальчук Г.* Грамматика французского языка. — М., 2003.
2. *Попова И., Козакова Ж., Ковальчук Г.* Французский язык. — М., 2003.
3. *Потушанская Л. Л., Колесникова Н. И., Котова Г. М.* Начальный курс французского языка. — М.: Мирта-Принт, 1999.
4. *Федорова Л. О.* 15 уроків французької мови. — К., 1995.
5. *Харитонова И., Самохотская И.* Франция как она есть. — М., 2001.
6. *Je vais en France.* La brochure de Centre National des Oeuvres Universitaires et Scolaires. — Paris, 2003.
7. *L'Etat de la France et de ses habitants.* Sous la direction de Minelle Verdii. Edition "La découverte". — Paris, 1989.
8. *Nouveau Petit Larousse.* Dictionnaire encyclopédique pour tous. Librairie Larousse. — Paris, 1979.
9. *Potouchanskaya L., Kotova G., Chkounaeva I.* Cours pratique de la langue française. Vol. 1, 2. — М.: Мирта-Принт, 2001.
10. *Rüfirovskaya E., Vassiliïva A.* Essai de grammaire française. — М.: Просвещение, 1984.

МАУП

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Навчально-тематичний план вивчення дисципліни “Іноземна мова (французька)”	5
Програмний матеріал до вивчення дисципліни “Іноземна мова (французька)”	5
Питання для самоконтролю	7
Теми контрольних робіт	8
Вказівки до виконання контрольної роботи.....	9
Завдання для контрольних робіт.....	10
Список рекомендованої літератури	15

Відповідальний за випуск *Н. Г. Потапенко*

Редактор *Л. В. Логвиненко*

Комп'ютерне верстання *М. І. Фадєєва*

Зам. № ВКЦ-2317

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП